

ای غصه دار خون مظلوم

عزیز زهرا ، ام کلثوم

خواهر زینب جان فدای تو

قلب ما باشد ، مبتلای تو

ای گل حیدر ، آیه ی کوثر

گرچه به اسلام ، یار و مجیبی

در بین شیعه ، خیلی غریبی

بر خروش تو ، جمله مدیونیم

از غمت بانو ، زار و محزونیم

ای گل حیدر ، آیه ی کوثر

از درد و غم جان ، بر لب بودی

در کربلا با زینب بودی

میزدی ناله ، در دل صحرا

دیده ای رأس ، بر روی نی را

ای گل حیدر ، آیه ی کوثر

ای امّ کلثوم ای دخت ولایت

واویلا واویلا اه و واویلا

روشنگر مذهب یا ام کلثوم

بودی ازین غمها دلخون و خسته

پهلوی بشکسته ، فرق شکسته

ای غصه دار آن بازو و سینه

پاره جگر دیدی تو در مدینه

جانم به قربان نور دو عینت

بودی کنار زینب و حسینت

اما بمیرم ، عاشورا چه ها شد

پیش تو رأس او از تن جدا شد

دیدی ز روی مرکب سرنگون شد

گودال ماریه دریای خون شد

بعد از حسین شد بر عترت جسارت

تو بودی و داغ و رنج اسارت

ای یار ثارا... در کوفه و شام

با خطبه ات یاری کردی ز اسلام

ام کلثوم و بر علی نور عین

تا ابد میزنم ناله ها بر حسین

یا حسین یا حسین

خواهرم زینب از روی تل دیده است

شاهد نیزه و رأس بپریده است

یا حسین یا حسین

بر عزیز دلم از عدو شد جفا

با لب تشنه شد از تنش سر جدا

یا حسین یا حسین

تا ابد از غمش نالم اما چه سود

ذولجناح آمد و سبط زهرا نبود

یا حسین یا حسین

ذولجناح آمد راکبش بی پناه

پیکر بی سرش مانده در قتلگاه

یا حسین یا حسین

ام کلثوم ای نور دل زهرا خواهر زینب ، دختر مولا
من که فرزند شیر خدا هستم عصمت ذات کبریا هستم
دشمنان قلبم را با غم آغشتند مادر من را پشت در کشتند
دل ز غمهایم غمپروری میکرد خواهرم بر من مادری میکرد
آنچه آتش در این قلب مضطر بود داغ بابا و هم برادر بود
این همه غمها بر من گذشت اما وامصیبت از روز عاشورا
رأس دلدارم بر روی نی ها بود مایه ی سوز و اشک زهرا بود
با لب تشنه بر او جفا کردند از تن پاکش سر جدا کردند

ام کلثومم و فرزند زهرا
شاگرد مکتب ام ابیها
نمودم رسوا یزیدیان را
شام و کوفه شد با نطقم کربلا
واویلا واویلا آه و واویلا
عالم از داغ ما دلخون و گریان
ما ، در سلسله و مردم کف زنان
در غفلت ماندند دل را سوزاندند
ما را خارجیان ، خارجی خواندند
واویلا واویلا آه و واویلا

من ام کلثومم عزیز زهرا
از خاطرات کربلا واویلا
دلم آواره شد
مصحفم پاره شد
قلب مرا در خون کشیدند
حسین من را سر بردند
واویلا واویلا واویلا
همراه زینب با غمی هویدا
گشتم شبانه بین دشت و صحرا
دو کودک ای خدا
گم شده واویلا
اینها یتیمان حسینند
اطفال عطشان حسینند
واویلا واویلا واویلا
با خطبه ام افشاگری نمودم
اسلام را احیاگری نمودم
حسینم شد شهید
مست قدرت یزید
این آیه اما گشته نازل
پیروز باشد حق به باطل